KLÍČOVÉ TÉMA[1]
Článek 8
Určování mateřství a otcovství

(Naposledy aktualizováno: 31/08/2025)

Úvod

Pojmy mateřství a otcovství se pro účely tohoto dokumentu rozumí právní uznání vztahu mezi rodičem a dítětem, včetně příjmení dítěte. Týká se tedy několika druhů stížností: stížností podaných biologickým rodičem či rodičem v právním smyslu nebo dítětem (narozeným v manželství nebo mimo manželství). Nevztahuje se na zvláštní situace, například na osvojení nebo náhradní mateřství, ani na další související otázky, například na svěření dítěte do péče, právo na kontakt s dítětem a styk s ním.

Stanovení a odmítání takového právního uznání může vyvolávat otázky podle různých článků Úmluvy (zejména podle článku 8, ale též podle článků 6 a 14). Při přezkumu rozhodnutí přijatých vnitrostátními orgány za použití prostoru pro uvážení Soud usiluje o dosažení spravedlivé rovnováhy mezi všemi dotčenými zájmy: zájmy stěžovatele, zájmy dítěte, rodiče (rodičů) v právním smyslu, rodiny a obecným zájmem na zajištění právní jistoty a jistoty rodinných vztahů (*Lavanchy proti Švýcarsku*, 2021, § 32).

Použitelnost článku 8

- Podstatným aspektem identity jednotlivce je v sázce v případě právního vztahu mezi rodičem a dítětem (*C.E. a ostatní proti Francii*, 2022, § 54, CZE). Soud v určitých situacích připustil existenci faktického „rodinného života“ mezi dospělou osobou a dítětem při neexistenci biologických vazeb nebo uznaného právního vztahu, pokud existují skutečné osobní vazby. Pojem „soukromý život“ nevylučoval citové vazby vzniklé a rozvíjené mezi dospělou osobou a dítětem v jiných než klasických situacích příbuzenství (§ 49 a 53–54).
- Právo znát svůj původ a nechat si ho uznat nezaniká s věkem (*Mitrevska proti Severní Makedonii*, 2024, § 46, CZE). Narození, a zejména okolnosti, za kterých se dítě narodilo, tvoří součást „soukromého života“ dítěte a následně dospělého, zaručeného článkem 8 (*Scalzo proti Itálii*, 2022, § 58–59 a § 63–64).
- Řízení o určení otcovství spadá do oblasti působnosti článku 8 nejen v případě manželských vztahů, ale rovněž v případě existence jiných faktických „rodinných vazeb“ (*Keegan proti Irsku*, 1994, § 44; *Kroon a ostatní proti Nizozemsku*, 1994, § 30; *Nylund proti Finsku* (rozhodnutí), 1999).
- Pokud není prokázána žádná rodinná vazba, může řízení o určení otcovství přesto spadat do oblasti působnosti článku 8 v rámci pojmu „soukromý život“ (*Nylund proti Finsku* (rozhodnutí), 1999, pokud jde o určení otcovství domnělého otce a dítěte narozeného mimo

[1] Vypracováno kanceláří Soudu. Pro Soud není závazné.

Původní text je použit se souhlasem Rady Evropy a Evropského soudu pro lidská práva. Tento překlad, včetně doplnění odkazů na české překlady rozhodnutí nebo jejich shrnutí, byl pořízen Ministerstvem spravedlnosti České republiky na základě dohody s Radou Evropy a Evropským soudem pro lidská práva a je výhradní odpovědností Ministerstva spravedlnosti České republiky.

Norway grants

COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE

manželství, *Çapın proti Turecku*, 2019, § 33–34; *Backlund proti Finsku*, 2010, § 37, 6. července 2010; *Mikulić proti Chorvatsku*, 2002, § 52–55; *Rasmussen proti Dánsku*, 1984, § 33, a *Shofman proti Rusku*, 2005, § 31, CZE, pokud jde o popření otcovství). Právo znát své potomky spadá do působnosti pojmu „soukromý život“, který zahrnuje důležitá hlediska osobní identity, například identitu vlastních rodičů (*Boljević proti Srbsku*, 2020, § 28), včetně otázek dokazování pomocí testů DNA (*I.L.V. proti Rumunsku* (rozhodnutí), 2010, § 33). V případech, kdy je touha poznat své předky motivována cílem změnit záznamy o narození nebo uchovat památku zemřelého rodiče, může taková situace spadat pod pojem „soukromý život“, i když stěžovatel zmínil přání dědit po rodiči, jakmile bude otcovství prokázáno (*Moldovan proti Ukrajině*, 2024, § 35).

- Nemožnost dosáhnout uznání právního vztahu mezi dítětem a bývalou partnerkou biologické matky může být posuzována jak podle práva na „rodinný život“, tak podle práva na „soukromý život“ (*C.E. a ostatní proti Francii*, 2022, § 49–55, CZE).
- Pouhé biologické příbuzenství, které postrádá veškeré právní nebo faktické prvky svědčící o existenci blízkého osobního vztahu, nelze považovat za dostatečné k tomu, aby se na něj vztahovala ochrana podle článku 8 (*Marinis proti Řecku*, 2014, § 62).
- Příjmení se týká „soukromého“ a „rodinného“ života jednotlivce (*Cusan a Fazzo proti Itálii*, 2014, § 55 a § 56; *Mandet proti Francii*, 2016, § 44–45, CZE).
- Právo transgender rodičů a jejich biologických dětí na to, aby bylo oficiální pohlaví rodičů zapsáno v rodném listu jejich dětí, se týká „soukromého života“ stěžovatelů (*O.H. a G.H. proti Německu*, 2023, § 81 a 83, CZE; viz také *A.H. a ostatní proti Německu*, 2023, § 85 a 87).
- Přání stěžovatelky získat informace o důvodech jejího osvojení a biologickém původu, jejím životě před osvojením, jakož i totožnosti a zdravotních informacích o jejích biologických rodičích představuje její „soukromý život“ (*Mitrevska proti Severní Makedonii*, 2024, § 41, CZE).

Zásady vyplývající ze současné judikatury

- Pokud je zjištěna existence rodinné vazby k dítěti, musí stát jednat tak, aby umožnil rozvoj této vazby, a musí být zavedeny právní záruky, které umožní začlenění dítěte do rodiny od okamžiku jeho narození nebo co nejdříve po něm *Keegan proti Irsku*, 1994, § 50; *Kroon a ostatní proti Nizozemsku*, 1994, § 32).
- Biologická a sociální realita by měla mít obvykle přednost před právní domněnkou, která je v rozporu jak se zjištěnými skutečnostmi, tak s přáním dotčených osob, a ve skutečnosti tak nikomu neprospívá (*Kroon a ostatní proti Nizozemsku*, 1994, § 40, pokud jde o určení otcovství a *Emonet a ostatní proti Švýcarsku*, 2007, § 86, pokud jde o mateřství). Jak bylo připomenuto v případu *Mizzi proti Maltě*, 2006, situace, kdy je umožněno, aby právní domněnka převážila nad biologickou realitou, nemusí být slučitelná s povinností zajistit účinné „respektování“ soukromého a rodinného života, a to bez ohledu na prostor pro uvážení, který má stát k dispozici (§ 113–114). Skutečnost, že vnitrostátní soudy důkladně nezvážily důkazy o otcovství založené na DNA a místo toho se opíraly o zastaralé právní předpisy, které upřednostňují „sociální“ důkazy (například důkaz o společném soužití), představuje porušení pozitivních závazků státu plynoucích z článku 8 Úmluvy (*Moldovan proti Ukrajině*, 2024, § 51–54).
- V případech týkajících se asistované reprodukce, kdy určitý počet osob může být v postavení, kdy může uplatňovat práva ve vztahu k dítěti, Soud uznal, že může být nezbytné, aby státy přijaly právní předpisy, které stanoví pravidlo absolutní povahy zaměřené na podporu právní jistoty (*R.F. a ostatní proti Německu*, 2024, § 85; viz také *H proti Spojenému království* (rozhodnutí), 2022, § 53, CZE). Skutečnost, že je zákon v zásadě uznán za slučitelný

s požadavky článku 8 Úmluvy, však není v rozporu s nutností posoudit dopady, které má jeho použití v dané situaci. Zejména je nutné posoudit dopady odmítnutí uznat genetickou vazbu mezi dospělým a dítětem, které obecně nemůže nést následky chování dospělého (*R.F. a ostatní proti Německu*, 2024, § 87– 88).

- Nejlepší zájem dítěte musí být prvořadým hlediskem (*Koychev proti Bulharsku*, 2020, § 56). Pokud je nutné zájmy vyvážit, musí převážit zájem dítěte (*Yousef proti Nizozemsku*, 2002, § 73). Nemuselo by proto být nepřiměřené upřednostnit nejlepší zájem dítěte a zásadu právní jistoty před zájmem stěžovatele, který chtěl zjistit biologickou skutečnost, přestože dítě, které mělo dlouhodobě ke stěžovateli legitimní vztah jako k otci, odmítlo podstoupit test DNA (*I.L.V. proti Rumunsku* (rozhodnutí), 2010, § 42–45). Nejlepší zájem dítěte však nemusí nutně korespondovat s přáním dítěte (*Mandet proti Francii*, 2016, § 56–57, CZE). Soudy by měly rovněž náležitě zohlednit nejlepší zájem adoptovaného dospělého, který žádá o informace o svých biologických rodičích (*Mitrevska proti Severní Makedonii*, 2024, § 56, CZE).
- Rozsah prostoru pro uvážení, který má stát k dispozici, je třeba určit s ohledem na konkrétní okolnosti, oblast působnosti a souvislosti (*Mandet proti Francii*, 2016, § 52, CZE; viz také *A.L. proti Francii*, 2022, § 51–55, § 61–62, CZE, *O.H. a G.H. proti Německu*, 2023, § 112–117. CZE; *A.H. a ostatní proti Německu*, 2023, § 112–117). Například v případech, kdy stížnosti vyvolávaly řadu etických otázek a kdy neexistoval evropský konsenzus ohledně určení právního vztahu mezi rodičem a dítětem a bývalým partnerem biologické matky, Soud rozhodl, že tyto úvahy převážily ve prospěch toho, aby byl státům ponechán široký prostor pro uvážení. V případě vztahů mezi rodiči a dětmi je však v sázce podstatný aspekt individuální identity; v tomto případě Soud objasnil, že stát má užší prostor pro uvážení, pokud jde o zkoumání situace dítěte, jehož nejlepší zájem je prvořadý (*C.E. a ostatní proti Francii*, 2022, § 85–90, CZE; *Mitrevska proti Severní Makedonii*, 2024, § 56, CZE, vnitrostátní právní předpisy zakazující přístup k neidentifikujícím informacím o biologických rodičích bez výjimek pro lékařské účely a vnitrostátní soudy, které upřednostňují zájmy adoptovaného „dítěte“ namísto posouzení potřeby adoptovaného dospělého získat informace o lékařské anamnéze svých biologických rodičů).
- Soukromý život zesnulé osoby, které by musel být odebrán vzorek DNA, nemohl být negativně ovlivněn žádostí podanou po její smrti (*Jäggi proti Švýcarsku*, 2006, § 42, CZE; *Boljević proti Srbsku*, 2020, § 54).
- Jednotlivci mají zásadní zájem chráněný Úmluvou na získání informací, které potřebují k tomu, aby se dozvěděli pravdu o důležitém aspektu své osobní identity (*Scalzo proti Itálii*, 2022, § 64).

Určování mateřství

- Soud uznává zásadu „*mater semper certa est*“ s tím, že pouhé uvedení jména matky v rodném listě by mělo být považováno za důkaz toho, kdo je matkou dítěte *Marckx proti Belgii*, 1979, § 36–37). Soud však chrání i zájem matky na tom, aby mohla porodit anonymně (*Odièvre proti Francii* [velký senát], 2003, § 44, CZE; *Cherrier proti Francii*, 2024, § 72). Viz též *León Madrid proti Španělsku*, 2021, o uvedení jména matky v rodném listě (§ 60–66).

Určování otcovství

- Státy mohou zavést lhůty pro zahájení řízení o určení či popření otcovství (*Rasmussen proti Dánsku*, 1984, § 41; *Shofman proti Rusku*, 2005, § 39, CZE; *Silva a Mondim Correia proti Portugalsku*, 2017, § 57; *C.P. a M.N. proti Francii*, 2023, § 45). Po uplynutí promlčecí doby pro popření otcovství je třeba přikládat větší váhu zájmům dítěte než zájmu muže na popření otcovství (*Yildirim proti Rakousku* (rozhodnutí), 1999; *Çapın proti Turecku*, 2019, § 77). Tyto lhůty by však neměly být uplatňovány příliš přísně bez ohledu na okolnosti konkrétního

případu (*Phinikaridou proti Kypru*, 2007, § 65; *Çapın proti Turecku*, 2019, § 57–61 a odkazy v nich uvedené; *C.P. a M.N. proti Francii*, 2023, § 45).

- Situace, kdy jsou lhůty stanovené vnitrostátním právem pro zahájení řízení o určení otcovství absolutní a pevně stanovené, byly shledány v rozporu s článkem 8. To zahrnuje i případy, kdy vnitrostátní právo nestanoví prodloužení lhůt za určitých okolností (*Vagdalt proti Maďarsku*, 2024, § 65–66). Naproti tomu v případech, kdy vnitrostátní právní přepisy umožňovaly prodloužení lhůt, pokud se o relevantních okolnostech dozvěděli až po uplynutí lhůt, Soud zjišťoval, zda stěžovatelé jednali dostatečně pečlivě, aby mohli využít možnosti podat žalobu po uplynutí lhůty (*Lavanchy proti Švýcarsku*, 2021, § 34 a *Çapın proti Turecku*, 2019, § 59–61).
- Zásadní zájem na tom, aby byla biologická pravda právně prokázána, nezbavuje osobu povinnosti dostát požadavkům vnitrostátních právních předpisů (*Silva a Mondim Correia proti Portugalsku*, 2017, § 67–68; *C.P. a M.N. proti Francii*, 2023, § 52). Ospravedlnitelná nebyla například nečinnost stěžovatele po dobu 31 let (*Lavanchy proti Švýcarsku*, 2021, § 39). Soud navíc neshledal porušení článku 8 v případě, kdy biologický otec bez řádného důvodu nepodal platnou žádost ve stanovené lhůtě a dítě již mělo s rodičem navázaný vztah (*C.P. a M.N. proti Francii*, 2023, § 45).
- Při provádění „testu vyvažování zájmů“ v rámci posuzování případů týkajících se žalob na určení otcovství Soud zohledňuje řadu hledisek: viz zejména *Boljević proti Srbsku*, 2020, § 51–53 a § 56, *Lavanchy proti Švýcarsku*, 2021, § 32–33.
- V případu *Boljević proti Srbsku*, 2020 se stěžovatel dozvěděl o pravomocném rozsudku týkajícím se určení, kdo je jeho otcem, několik desítek let poté, co již uplynula příslušná lhůta pro obnovu řízení o určení otcovství, a bez ohledu na jeho velmi specifickou situaci neexistoval žádný právní způsob, jak dosáhnout prodloužení lhůty pro podání žádosti o obnovu řízení (§ 54). Bylo shledáno, že zachování právní jistoty samo o sobě nepostačuje jako důvod pro to, aby bylo stěžovateli upřeno právo na určení, kdo je jeho rodič (§ 55).
- Pokud muž žádá o uznání otcovství k dítěti narozenému v manželství (*Nylund proti Finsku* (rozhodnutí), 1999), lze přikládat větší váhu zájmům dítěte a stávající rodinné jednotky. Pokud jde o možnost biologického otce zpochybnit domněnku, že otcem je manžel matky, mají státy v tomto ohledu určitý prostor pro uvážení (*Chavdarov proti Bulharsku*, 2010, a *Marinis proti Řecku*, 2014, § 70–71) – srov. s nesezdanými páry: *Różański proti Polsku*, 2006, a *Yousef proti Nizozemsku*, 2002. I v případech, kdy státy disponují prostorem pro uvážení a prokázaly, že zavedly záruky pro posouzení zájmů všech dotčených stran při rozhodování o rodinném stavu dítěte, může neplnění těchto záruk, zejména vůči biologickému otci, být v rozporu s článkem 8 (*Vagdalt proti Maďarsku*, 2024, § 68–71).
- Pokud jde o domnělého biologického otce, který zpochybňuje otcovství stávajícího otce v právním smyslu, který s dítětem žije v sociálním a rodinném vztahu, rozhodnutí, zda by domnělý biologický otec měl mít možnost za okolností daného případu zpochybnit otcovství, je na uvážení státu, a obdobné úvahy platí i pro otázku, zda by domnělý biologický otec měl být oprávněn žádat určení původu dítěte pomocí genetických testů, aniž by se změnilo právní postavení dítěte (*Kautzor proti Německu*, 2012, § 77–79; viz též *Ahrens proti Německu*, 2012, § 75, CZE).
- Pokud nelze údajného otce přimět k tomu, aby se podrobil testu DNA, měl by mít stát k dispozici alternativní prostředky, které nezávislému orgánu umožní rychle určit otcovství (*Mikulić proti Chorvatsku*, 2002, § 64).
- Jednotlivec může být povinen poskytnout v řízení o určení otcovství genetický vzorek (*Mifsud proti Maltě,* 2019, § 70–75, CZE). Je povinností státu spravedlivě vyvážit zájem na určení otcovství a zájem stěžovatele nepodstoupit test DNA (*tamtéž,* 2019, § 77; viz též *I.L.V. proti Rumunsku* (rozhodnutí), 2010, § 37–47).

Procesní požadavky

- V případech týkajících se vztahu osoby k jejímu dítěti existuje povinnost postupovat mimořádně pečlivě s ohledem na riziko, že v důsledku plynutí času se věc může fakticky vyřešit (*Ahrens proti Německu*, 2012, § 78, CZE). To zahrnuje i řízení o soudním určení otcovství (*Paparrigopoulos proti Řecku*, 2022, § 49–50).
- S ohledem na prostor pro uvážení státu by vnitrostátní právní systém, podle kterého má žaloba na popření otcovství předběžnou povahu ve vztahu k řízení o určení otcovství, mohl být v zásadě považován za slučitelný s povinnostmi vyplývajícími z článku 8. V kontextu takového systému však musí být chráněny zájmy osoby, která se domáhá určení svého rodičovství (*Scalzo proti Itálii*, 2022, § 65).

Významné příklady

- *Kroon a ostatní proti Nizozemsku*, 1994: první rozsudek, který stanovil hlavní zásady platné pro řízení o určení a popření otcovství;
- *G.M.B. a K.M. proti Švýcarsku* (rozhodnutí), 2001: odmítnutí orgánů udělit dítěti příjmení matky v případě, že příjmení manželů je příjmením otce;
- *Znamenskaya proti Rusku*, 2005, CZE: Soud se zabývá velmi specifickou situací zápisu nesporného otcovství v souvislosti s narozením mrtvého dítěte;
- *Tavli proti Turecku*, 2006: zamítnutí návrhu na obnovu řízení za účelem zpochybnění závěru o otcovství, neboť vědecký pokrok (test DNA) nebyl platným důvodem pro takové zpochybnění;
- *Menéndez García proti Španělsku* (rozhodnutí), 2009: Soud se zabývá novým hlediskem otázky pátrání po původu (určení otcovství k otci stěžovatelky) a zakotvil zásadu, podle níž se „zájem na znalosti vlastní identity liší v závislosti na stupni příbuznosti ve vzestupné linii“;
- *I.L.V. proti Rumunsku* (rozhodnutí), 2010: odmítnutí nařídit matce a dítěti, aby se podrobily testům DNA za účelem vědeckého prokázání otcovství v případě, kdy tato otázka již byla rozhodnuta soudem před více než deseti lety;
- *Pascaud proti Francii*, 2011: tento rozsudek ilustruje majetkový rozměr, který je často sporech o určení otcovství implicitně obsažen;
- *Krušković proti Chorvatsku*, 2011: první rozsudek Soudu, který se zabýval otázkou uznání otcovství mužem omezeným ve svéprávnosti;
- *Laakso proti Finsku*, 2013, CZE: uplatňování pevně stanovené lhůty pro zahájení řízení o určení otcovství a zejména absence jakékoli možnosti vyvážení protichůdných zájmů ze strany vnitrostátních soudů;
- *A.L. proti Polsku*, 2014, CZE: posouzení chování stěžovatele a jeho zájmu vyvrátit po testu DNA své svobodně uznané otcovství – srov. s jinými pokusy o popření otcovství: *Mizzi proti Maltě*, 2006, *Shofman proti Rusku*, 2005, CZE a *Paulík proti Slovensku*, 2006;
- *Mandet proti Francii*, 2016, CZE: Soud se zabývá velmi specifickou situací změny uznaného otcovství na žádost a ve prospěch biologického otce bez souhlasu dítěte;
- *R.L. a ostatní proti Dánsku*, 2017: Soud podrobně analyzuje nejlepší zájem dítěte a nastoluje spravedlivé vyvážení jeho zájmů a ostatních dotčených zájmů (viz též *Fröhlich proti Německu*, 2018, CZE);
- *Bagniewski proti Polsku*, 2018: úloha testů DNA (viz též *Canonne proti Francii* (rozhodnutí),

2015, CZE), a zejména test DNA nenařízený soudem;

- *Mifsud proti Maltě*, 2019, CZE: povinný odběr vzorku DNA získaného bukálním stěrem od muže (stěžovatele) na základě soudního rozhodnutí vydaného v rámci řízení o určení otcovství, které zahájila jeho domnělá dcera;
- *Çapın proti Turecku*, 2019: stěžovatel se domáhal soudního uznání otcovství ve věku pětačtyřiceti let. Zájem osob na získání informací nezbytných k odstranění nejistoty ohledně jejich osobní identity s věkem nemizí, spíše naopak;
- *Boljević proti Srbsku*, 2020: promlčení bránící provedení testu DNA u zemřelého muže a přezkumu pravomocného rozsudku, kterým bylo schváleno jeho popření otcovství, o němž stěžovatel nevěděl a které bylo přijato předtím, než byly testy DNA k dispozici;
- *Koychev proti Bulharsku*, 2020: zamítnutí žaloby na popření otcovství uznaného manželem matky z důvodu zájmu dítěte, aniž by byly poskytnuty dostatečné záruky domnělému biologickému otci;
- *Lavanchy proti Švýcarsku,* 2021: odmítnutí vnitrostátních soudů povolit výjimku ze lhůty stanovené vnitrostátním právem (jednoho roku ode dne dosažení zletilosti) pro určení otcovství (viz též *C.P. a M.N. proti Francii*, 2023);
- *C.E. a ostatní proti Francii*, 2022, CZE: odmítnutí vnitrostátních soudů uznat právní vztah mezi dítětem a bývalým partnerem biologické matky;
- *Paparrigopoulos proti Řecku*, 2022: diskriminace otce uložením rozsudku o určení otcovství, kterým byla omezena jeho rodičovská odpovědnost; řízení o soudním určení otcovství dosáhlo celkové délky devět let a čtyři měsíce;
- *S.W. a ostatní proti Rakousku* (rozhodnutí), 2022: zveřejnění totožnosti osvojitele v rodném listě dítěte rodičů stejného pohlaví po osvojení druhým rodičem;
- *Scalzo proti Itálii*, 2022: dlouhodobá nemožnost stěžovatelky podat žalobu na určení otcovství biologického otce z důvodu délky řízení o popření otcovství domnělého otce, v důsledku čehož stěžovatelka zůstala ve stavu dlouhodobé nejistoty ohledně své osobní identity.
- *O.H. a G.H. proti Německu*, 2023, CZE: právo transgender rodiče a jeho dítěte na to, aby bylo oficiální pohlaví rodiče zapsáno v rodném listu dítěte namísto biologického pohlaví (viz též *A.H. a ostatní proti Německu*, 2023);
- *Vagdalt proti Maďarsku*, 2024: nedostatečná reakce vnitrostátních orgánů na rozhodnutí biologického otce napadnout prohlášení o otcovství učiněné manželem matky a prokázat své vlastní otcovství; neefektivnost státem jmenovaného opatrovníka při uplatňování nezbytných právních prostředků a následné průtahy, které měly nepříznivý dopad na případ biologického otce;
- *Moldovan proti Ukrajině*, 2024: vnitrostátní soud neprovedl důkladné přezkoumání důkazů DNA týkajících se otcovství, které mu byly předloženy, a opíral se o starší legislativu, která upřednostňuje sociální faktory před současnými vědeckými testovacími metodami;
- *R.F. a ostatní proti Německu*, 2024: právo genetické matky být uvedena v rodném listu spolu s biologickou matkou, která byla její registrovanou partnerkou.

Určování mateřství a otcovství podle jiných článků Úmluvy

- *Marckx proti Belgii*, 1979: diskriminace na základě narození, pokud jde o způsob určení mateřství (článek 14 ve spojení s článkem 8);
- *Rasmussen proti Dánsku*, 1984: rozdílné zacházení mezi manželem a manželkou, pokud jde o lhůty stanovené pro popření otcovství (článek 14 ve spojení s články 6 a 8);

- *Nylund proti Finsku* (rozhodnutí), 1999: neuplatnění článku 6;
- *Mikulić proti Chorvatsku*, 2002: délka řízení o určení otcovství (§ 44–46) (článek 6);
- *Haas proti Nizozemsku*, 2004: neuplatnění článku 8 a článku 14, CZE;
- *Mizzi proti Maltě*, 2006: nemožnost podat žalobu na popření otcovství představuje porušení práva na přístup k soudu (§ 71–91) (článek 6);
- *Paulík proti Slovensku*, 2006: diskriminace otce, jehož otcovství bylo určeno soudním rozhodnutím, vůči matkám a otcům, jejichž otcovství bylo určeno na základě jiných důvodů, z důvodu neexistence právních prostředků k popření jeho otcovství (§ 51–59) (článek 14 ve spojení s článkem 8);
- *Cusan a Fazzo proti Itálii*, 2014: nemožnost manželského páru dát svému dítěti narozenému v manželství příjmení manželky (§ 58–69) (článek 14 ve spojení s článkem 8);
- *Koch proti Polsku* (rozhodnutí), 2017: v řízení o popření otcovství získal stěžovatel vzorky DNA násilím (články 6 a 8: zneužití práva podat stížnost).
- *Yocheva a Ganeva proti Bulharsku*, 2021: diskriminační odepření příspěvku svobodné matce nezletilých dětí neznámého otce (§ 106–113, § 125) (článek 14 ve spojení s článkem 8).
- *León Madrid proti Španělsku*, 2021: pokud nedojde k dohodě mezi rodiči, příjmení otce automaticky předchází příjmení matky v příjmení dítěte bez ohledu na konkrétní okolnosti (§ 60–72) (článek 14 ve spojení s článkem 8).
- *Paparrigopoulos proti Řecku*, 2022: nemožnost otce dítěte narozeného mimo manželství vykonávat rodičovskou zodpovědnost bez souhlasu matky navzdory rodičovství zjištěnému testem DNA (§ 38–42) (článek 14 ve spojení s článkem 8).

Shrnutí obecných zásad

- *Shofman proti Rusku*, 2005, § 44–45, CZE, pokud jde o popření otcovství;
- *Emonet a ostatní proti Švýcarsku*, 2007, § 33–36 a § 63–68, pokud jde o určení mateřství;
- *Phinikaridou proti Kypru*, 2007, § 45–48 a § 51–52; *Çapın proti Turecku*, § 53–61, 2019, a *Lavanchy proti Švýcarsku*, 2021, § 33–34, pokud jde o určení otcovství, o které žádá dítě;
- *Chavdarov proti Bulharsku*, 2010, § 36–40, pokud jde o určení otcovství, o něž usiluje (domnělý) otec; viz též *Marinis proti Řecku*, 2014, § 70;
- *Ahrens proti Německu*, 2012, § 58, 60–61 a 63–64, § 74, CZE, pokud jde o popření otcovství, o něž usiluje (domnělý) otec; viz též *Kautzor proti Německu*, 2012, § 77–79;
- *Boljević proti Srbsku*, 2020, § 53–56, pokud jde o jednotlivce, který se snažil o obnovu předchozího řízení místo toho, aby podal nový návrh;
- *Koychev proti Bulharsku*, 2020, § 56–58, pokud jde možnost uvážení v případech určování otcovství.

KLÍČOVÉ ODKAZY NA JUDIKATURU

- *Marckx proti Belgii*, č. 6833/74, 13. června 1979 (porušení článku 14 ve spojení s článkem 8 a článku 8 posuzovaného samostatně);
- *Rasmussen proti Dánsku*, č. 8777/79, 28. listopadu 1984 (neporušení článku 14);
- *Keegan proti Irsku*, č. 16969/90, 26. května 1994 (porušení článku 8 a čl. 6 odst. 1);
- *Kroon a ostatní proti Nizozemsku*, č. 18535/91, 27. října 1994 (porušení článku 8; neposuzováno samostatně na poli článku 14 ve spojení s článkem 8);
- *Nylund proti Finsku* (rozhodnutí), č. 27110/95, 29. června 1999 (článek 14: nepřijatelnost – zjevná neopodstatněnost; článek 8 samostatně a ve spojení s článkem 14: nepřijatelnost – zjevná neopodstatněnost; článek 6 samostatně a ve spojení s článkem 14: nepoužitelnost – neslučitelnost *ratione materiae*);
- *Yildirim proti Rakousku* (rozhodnutí), č. 34308/96, 19. října 1999 (článek 8: nepřijatelnost – zjevná neopodstatněnost, článek 6: nepřijatelnost – neslučitelnost *ratione materiae*);
- *G.M.B. a K.M. proti Švýcarsku* (rozhodnutí), č. 36797/97, 27. září 2001 (článek 8 a článek 14 ve spojení s článkem 8: nepřijatelnost – zjevná neopodstatněnost);
- *Mikulić proti Chorvatsku*, č. 53176/99, 7. února 2002 (porušení čl. 6 odst. 1, 8 a 13 ve vztahu k námitce na poli čl. 6 odst. 1);
- *Yousef proti Nizozemsku*, č. 33711/96, 5. listopadu 2002 (neporušení článku 8);
- *Odièvre proti Francii* [velký senát], č. 42326/98, 13. února 2003 (neporušení článků 8 a 14);

  CZE
- *Haas proti Nizozemsku*, č. 36983/97, 13. ledna 2004 (nepoužitelnost článků 8, 13 a 14);

  CZE
- *Znamenskaya proti Rusku*, č. 77785/01, 2. června 2005 (porušení článku 8);

  CZE
- *Shofman proti Rusku*, č. 74826/01, 24. listopadu 2005 (porušení článku 8);

  CZE
- *Mizzi proti Maltě*, č. 26111/02, 12. ledna 2006 (výňatky) (porušení čl. 6 odst. 1, článků 8 a 14);
- *Różański proti Polsku*, č. 55339/00, 18. května 2006 (porušení článku 8);
- *Jäggi proti Švýcarsku*, č. 58757/00, 13. července 2006 (porušení článku 8; neposuzováno samostatně na poli článku 14);

  CZE
- *Paulík proti Slovensku*, č. 10699/05, 10. října 2006 (výňatky) (porušení článků 8 a 14; neposuzováno samostatně na poli článků 6 a 13);
- *Tavli proti Turecku*, č. 11449/02, 9. listopadu 2006 (porušení článku 8);
- *Emonet a ostatní proti Švýcarsku*, č. 39051/03, 13. prosince 2007 (porušení článku 8);
- *Phinikaridou proti Kypru*, č. 23890/02, 20. prosince 2007 (porušení článku 8; neposuzováno samostatně na poli čl. 6 odst. 1);
- *Menéndez García proti Španělsku* (rozhodnutí), č. 21046/07, 5. května 2009 (článek 8: nepřijtatelnost – zjevná neopodstatněnost);

- *Backlund proti Finsku*, č. 36498/05, 6. července 2010 (porušení článku 8);
- *I.L.V. proti Rumunsku* (rozhodnutí), 24. srpna 2010, č. 4901/04, (článek 8: nepřijtatelnost – zjevná neopodstatněnost);
- *Chavdarov proti Bulharsku*, č. 3465/03, 21. prosince 2010 (neporušení článku 8);
- *Pascaud proti Francii*, č. 19535/08, 16. června 2011 (porušení článku 8);
- *Krušković proti Chorvatsku*, č. 46185/08, 21. června 2011 (porušení článku 8);
- *A.M.M. proti Rumunsku*, č. 2151/10, 14. února 2012 (porušení článku 8);
- *Ahrens proti Německu*, č. 45071/09, 22. března 2012 (neporušení článku 8 a článku 14 ve spojení s článkem 8);

  CZE
- *Kautzor proti Německu*, č. 23338/09, 22. března 2012 (neporušení článku 8 a článku 14 ve spojení s článkem 8);
- *Laakso proti Finsku*, č. 7361/05, 15. ledna 2013 (porušení článku 8);

  CZE
- *Cusan a Fazzo proti Itálii*, č. 77/07, 7. ledna 2014 (porušení článku 14 ve spojení s článkem 8);
- *A.L. proti Polsku*, č. 28609/08, 18. února 2014 (neporušení článku 8);

  CZE
- *Marinis proti Řecku*, č. 3004/10, 9. října 2014 (neporušení článku 8 a článku 14 ve spojení s článkem 8);
- *Canonne proti Francii* (rozhodnutí), č. 22037/13, 2. června 2015 (článek 8: nepřijatelnost – zjevná neopodstatněnost);

  CZE
- *Mandet proti Francii*, č. 30955/12, 14. ledna 2016 (neporušení článku 8);

  CZE
- *L.D. a P.K. proti Bulharsku*, č. 7949/11 a 45522/13, 8. prosince 2016 (porušení článku 8);

  CZE
- *R.L. a ostatní proti Dánsku*, č. 52629/11, 7. března 2017 (porušení článku 8);
- *Koch proti Polsku* (rozhodnutí), č. 15005/11, 7. března 2017 (článek 8: nepřijatelnost – zneužití práva podat stížnost podle článků 17 a 35 odst. 3 písm a) – srov. s *A.L. proti Polsku*, č. 28609/08, 18. února 2014, § 44–49, CZE, článek 8);
- *Silva a Mondim Correia proti Portugalsku*, č. 72105/14 a 20415/15, 3. října 2017 (neporušení článku 8);
- *Bagniewski proti Polsku*, č. 28475/14, 31. května 2018 (neporušení článku 8);
- *Fröhlich proti Německu*, č. 16112/15, 26. července 2018 (neporušení článku 8);

  CZE
- *Mifsud proti Maltě*, č. 62257/15, 29. ledna 2019 (neporušení článku 8);

  CZE
- *Çapın proti Turecku*, č. 44690/09, 15. října 2019 (porušení článku 8);
- *Boljević proti Srbsku*, č. 47443/14, 16. června 2020 (porušení článku 8);

- *Koychev proti Bulharsku*, č. 32495/15, 13. října 2020 (porušení článku 8);
- *Yocheva a Ganeva proti Bulharsku*, č. 18592/15 a 43863/15, 11. května 2021 (porušení článku 14 ve spojení s článkem 8);
- *Lavanchy proti Švýcarsku*, č. 69997/17, 19. října 2021 (neporušení článku 8);
- *León Madrid proti Španělsku*, č. 30306/13, 26. října 2021 (porušení článku 14 ve spojení s článkem 8);
- *C.E. a ostatní proti Francii*, č. 29775/18 a 29693/19, 24. března 2022 (neporušení článku 8);

  CZE
- *H proti Spojenému království* (rozhodnutí), č. 32185/20, 31. května 2022 (článek 8: nepřijatelnost – zjevná neopodstatěnost);

  CZE
- *Paparrigopoulos proti Řecku*, č. 61657/16, 30. června 2022 (porušení článku 14 ve spojení s článkem 8; porušení článku 8*;* nebylo třeba zkoumat stížnostní námitky na poli článků 6 a 13);
- *S.W. a ostatní proti Rakousku* (rozhodnutí), č. 1928/19, 6. září 2022 (článek 8 a článek 14 ve spojení s článkem 8: nepřijatelnost – zjevná neopodstatěnost);
- *Scalzo proti Itálii*, č. 8790/21, 6. prosince 2022 (porušení článku 8);
- *O.H. a G.H. proti Německu*, č. 53568/18 a 54741/18, 4. dubna 2023 (neporušení článku 8);

  CZE
- *A.H. a ostatní proti Německu*, č. 7246/20, 4. dubna 2023 (neporušení článku 8);
- *C.P. a M.N. proti Francii*, č. 56513/17 a 56515/17, 2023 (neporušení článku 8);
- *Cherrier proti Francii*, č. 18843/20, 30. ledna 2024 (neporušení článku 8);
- *Vagdalt proti Maďarsku*, č. 9525/19, 7. března 2024 (porušení článku 8);
- *Moldovan proti Ukrajině*, č. 62020/14, 14. března 2024 (porušení článku 8);
- *Mitrevska proti Severní Makedonii*, č. 20949/21, 14. května 2024 (porušení článku 8);

  CZE
- *R.F. a ostatní proti Německu*, č. 46808/16, 12. listopadu 2024 (neporušení článku 8).